

FEDERACIÓ DE
MOVIMENTS DE
RENOVACIÓ DE
PEDAGÒGICA DE
CATALUNYA

Avda Drassanes, 3 08001 - Barcelona Tf. 934817388 mmp@pangea.org

Amb el patrocini de la

F U N D A C I Ó
PROPEDAGÒGIC

RECUILL DE PREMSA -EDUCACIÓ-

DIJOURS 18 DE MARÇ DE 2010

AVUI	L'escola es reivindica però rebutja fer-ho amb vagues
EL PERIODICO	El 80% del professorat va a treballar i dilueix la vaga escolar
3-24.CAT	Educació xifra en el 22% el seguiment de la vaga i els sindicats, en el 60%
AVUI	EDITORIAL: Els sindicats han de tornar a negociar
EL PERIODICO	EDITORIAL: 'Pedagogia de mestres'
AVUI	Sindicats
AVUI	Objectiu, Maragall
EL PAIS	Gabilondo: "España no está invertibrada"
AVUI	Un saló per als estudiants que també encaren la crisi
LA VANGUARDIA	Universitats modifica las ponderaciones de la nueva selectividad

AVUI. 18.03.10

L'ESCOLA ES REIVINDICA PERÒ REBUTJA FER-HO AMB VAGUES

Maragall admet el malestar dels mestres i professors i els emplaça a qüestionar els sindicats | Molts mestres avalen les demandes però no l'aturada per reivindicar-les

El descontentament generalitzat expressat per mestres i professors de l'escola pública amb la política del departament d'Educació i amb la manera de fer del seu titular, Ernest Maragall, no es va traduir ahir en un seguiment massiu de la vaga convocada de forma unitària pels cinc sindicats del sector. El conseller, que va valorar a la baixa la incidència de la vaga, i va xifrar el seguiment en un 20%, va acabar acceptant el missatge del professorat en contra la seva política.

El cas és que ahir, a banda del tant per cent dels mestres i professors que sí que van fer vaga, moltes escoles de primària, d'aquelles que històricament de vaga no se'n perdien ni una, van enviar als pares dels seus alumnes cartes on s'explicava que estaven en contra de la política (sobretot de retallada) del departament d'Educació, però que no s'adherien a la vaga per considerar que ni el moment ni la situació eren els més oportuns (en aquesta situació es van trobar la majoria de centres de Girona).

Això va evidenciar que el professorat està en general descontent i veu perillar la qualitat de l'ensenyament públic, però ha donat per esgotada la via de les vagues -quatre jornades en dos anys- i aposta per una negociació més calmada.

Maragall ho va entendre. "El missatge és que hem de seguir l'estratègia de millora i l'hem de seguir amb serenitat i capacitat de diàleg", va dir. Però va voler deixar clar que "la pregunta és ara: què faran els sindicats? [davant la resposta clara dels mestres]".

Els sindicats van interpretar que "és important que el conseller hagi reconegut que el professorat està descontent", va dir la portaveu del sindicat majoritari, Rosa Cañadell, d'USTEC, que va estar d'acord que ara el que cal és "asseure's a negociar". "Nosaltres sempre hem volgut asseure'ns a negociar, qui va trencar la negociació va ser Educació", sosté Cañadell.

Pel que fa als motius pels quals molts mestres i professors van decidir, finalment, no sumar-se a la jornada de vaga, els sindicats convocants en van enumerar alguns: "És clar que en algunes zones del país, a Girona i a la

Costa Brava, per exemple, després de la situació caòtica que s'ha viscut per culpa de la neu i la paralització de les classes ara no s'han vist amb cor de donar suport a la vaga", van apuntar. Pels sindicats el context de crisi i l'actitud "dictatorial" i la falta de diàleg d'Educació haurien restat força a la jornada de vaga.

L'USTEC-STE, CCOO, ASPEPC-SPS, UGT i CGT, els convocants, van dir que el 60% dels mestres de l'àrea de Barcelona havien fet vaga i que en el 80% de centres catalans hi havia hagut docents que havien secundat la mobilització.

El que sí que van valorar molt positivament va ser les diferents manifestacions convocades a les capitals del país, la més multitudinària de les quals va celebrar-se a Barcelona, on, segons els sindicats, van participar 50.000 persones (s'hi van afegir estudiants). Segons la Guàrdia Urbana en aquesta concentració hi va haver 12.000 persones.

[inici](#)

EL PERIODICO. 18.03.10

EL 80% DEL PROFESSORAT VA A TREBALLAR I DILUEIX LA VAGA ESCOLAR

*Maragall opina que els ensenyants han demostrat que aposten per negociar i no per la confrontació
Els sindicats afirmen que molts docents, tot i donar suport a la protesta, no la van seguir per desànim*

Perquè molts docents estan desencantats i consideren que, facin el que facin, el conseller d'Educació, Ernest Maragall, segur que no cedirà. Perquè la crisi ha retractat molts companys, que no estan disposats a perdre 100 euros per no donar classe un dia. Perquè és època d'avaluacions i de viatges escolars. Perquè la setmana passada alguns col·legis van tancar a causa de la nevada o, simplement, perquè no volen perjudicar més els pares... Els sindicats de l'ensenyament van oferir ahir un ampli ventall d'arguments per justificar la baixa participació en la vaga del professorat.

USTEC, CCOO, UGT, ASPEPC i CGT van afirmar que el 60% dels ensenyants van secundar l'aturada i que aquesta va afectar el 80% dels centres, però les dades de la conselleria –extretes de la informació oficial que aporten les escoles i instituts sobre el nombre de mestres i professors que no han anat a treballar– van rebaixar molt les seves conclusions: només el 20,98% es va sumar a la protesta.

Amb aquestes dades tan a favor seu, Maragall no va estalviar en contundència i va afirmar: «Hi ha un missatge claríssim [dels docents als sindicats], i és que la via de la confrontació està esgotada. Els mestres i professors diuen: 'parleu, dialogueu, asseieu-vos, negocieu, però ja n'hi ha prou de confrontacions'. El país no s'ho mereix, l'educació encara menys; ara és el moment de tirar endavant la llei d'educació de Catalunya».

RETRETS DEL GREMI / Però no només va ser el conseller el que va llançar retrets a les organitzacions sindicals. També hi va haver crítiques per part dels mateixos docents. El descontentament del gremi amb la política educativa de Maragall ronda la unanimitat. La immensa majoria exigeix un augment de les plantilles; rebutja el decret d'autonomia de centres perquè considera que s'atorgarà un poder «dictatorial» als directors; defensa la jornada intensiva al juny i renega del nou calendari escolar, però això no treu el malestar d'alguns docents per l'estratègia de les organitzacions sindicals.

Nombrosos mestres consultats per aquest diari van criticar no només la «precipitació» amb què es va organitzar la vaga, sinó també la data (època d'avaluacions) i que alguns sindicats recorren a les jornades d'aturada (la d'ahir va ser la quarta en poc més de dos anys) amb excessiva rapidesa. Núria Domingo, cap d'estudis del CEIP La Concepció, va assegurar: «No estem d'acord amb la conselleria, però tampoc amb la forma com els sindicats han portat el tema». Opina que la vaga danya la seva imatge: «No està ben explicada. Està agafada amb pinces».

Fins i tot en la manifestació promoguda per USTEC, CCOO, UGT, ASPEPC i CGT a Barcelona, on més de 12.000 ensenyants i estudiants (més de 50.000 segons els organitzadors) van demanar la dimissió del conseller i van carregar contra la seva política educativa, es van sentir comentaris crítics amb les agrupacions professionals. «Alguns companys passen de tot, però també n'hi ha que pensen que no es pot protestar a cop de vaga, que és l'últim recurs», va dir una professora.

IMPOTÈNCIA Altres compartien les reivindicacions, però van sucumbir al desencant. «Amb la crisi i la decepció amb Educació no ens hem sentit amb forces per anar a la vaga», diu Irene Beltrán, directora del CEIP Carlit, «No comptem per a ningú i ens passen per sobre», afegeix. Al CEIP Fort Pienc, per primer cop, no hi ha hagut consens al claustre per actuar en bloc. Al CEIP Pere Vila tan sols s'hi han presentat 65 alumnes de 363. La seva directora, Isabel Nadal, defensa la llei: «No és perfecta, però no justifica la vaga. Em sembla poc presentable». Un dels 15 professors que no l'han deixat sola confessa: «Em queden 52 dies per jubilar-me...».

La pilota havia caigut sobre la teulada de Maragall, però va rebotar i va acabar caient al pati dels sindicats. Alguns ja es van mostrar disposats ahir a negociar, però consideren que hi ha aspectes que són innegociables i dubten que Maragall sigui un interlocutor vàlid.

L'opinió de les famílies sobre la mobilització:

<http://www.elperiodico.com/vivo/recursos/pdf/profesorescat.ASP>

Lluny de l'èxit del febrer del 2008

El 20,98% de docents que van secundar la vaga d'ahir queda molt lluny del 50,44% de l'aturada del febrer del 2008 i del 41,5% del març de l'any passat. El percentatge s'assembla més al del novembre del 2008, quan la vaga convocada per USTEC, ASPEPC i la CGT (CCOO i UGT no hi van participar) va mobilitzar el 18% de professors i mestres.

El Baix Llobregat va ser ahir la zona amb més índex de participació, amb el 28,41% dels docents. Altres dels percentatges més elevats es van donar al Vallès Oriental i Occidental (24,3%), mentre que a Barcelona hi va haver un 21,58% de participació, a Girona, un 12,04,% i a Lleida, un 14,71%.

Diversos centres educatius van decidir no fer vaga per no perjudicar les famílies, però es van solidaritzar amb la protesta i destinaran una part dels diners que no els trauran del sou a ajudes al menjador i a colònies.

[inici](#)

3-24.CAT. 18.03.10

EDUCACIÓ XIFRA EN EL 22% EL SEGUIMENT DE LA VAGA I ELS SINDICATS, EN EL 60%

Les escoles i instituts públics catalans han viscut la quarta jornada de vaga convocada pels sindicats de docents en els dos últims anys en contra de la política educativa de la Generalitat. El seguiment de la vaga s'ha situat en el 21,82%, segons el Departament d'Educació, amb dades de més del 67% de centres. Els sindicats, en canvi, diuen que un 80% de centres han tingut algun mestre en vaga, i que el seguiment de l'aturada és del 60%. Diferents mobilitzacions arreu del territori han escenificat el desacord amb la política educativa del govern. A Barcelona s'han manifestat uns 12.000 docents, segons la guàrdia urbana.

El conseller d'Educació, Ernest Maragall, ha assegurat que la vaga ha estat injustificada i que per això "no ha quallat", i ha demanat als sindicats que escoltin el missatge dels professors, que volen "dialogar i negociar". "La via de confrontació està esgotada", ha afegit. Segons el Departament, la vaga s'ha desenvolupat amb normalitat, sense incidències i amb compliment dels serveis mínims.

Mobilitzacions a les quatre demarcacions

La protesta contra la política educativa de la Generalitat ha tret al carrer uns 12.000 docents a Barcelona, segons xifres de la Guàrdia Urbana, que han desfilat aquest migdia des de la plaça Universitat a la de Sant Jaume. Els sindicats de mestres han apujat la xifra de manifestants fins als 50.000.

Una gran pancarta amb el lema "Contra la política educativa del Departament" encapçalava la manifestació de la capital catalana, en la qual s'han vist cartells amb frases com "No a la retallada de plantilles", "Ja n'hi ha prou", "No al decret d'autonomia de centres" i "Disminució d'alumnes per aula".

A les comarques gironines, unes 300 persones, entre professors i alumnes, s'han concentrat davant dels Serveis Territorials d'Educació a Girona amb les consignes, "Maragall dimissió", o "Per un ensenyament digne i de qualitat". Segons els sindicats han fet vaga el 50% dels centres escolars, mentre que segons el Departament d'Educació el seguiment ha estat del 12,5%. A la ciutat de Girona pràcticament totes les escoles han fet classe amb normalitat i posteriorment, al migdia, els mestres han participat en la concentració.

Unes 200 persones s'han manifestat pel centre de Tarragona. També en aquesta demarcació el seguiment ha estat molt desigual. Els sindicats han fet una valoració positiva de l'aturada, malgrat un seguiment força baix, especialment a Secundària. A Tortosa, mestres i professors també s'han mobilitzat davant dels Serveis Territorials d'Educació.

Pel que fa a les comarques lleidatanes, els concentrats han estat uns 500. El seguiment de la vaga els sindicats l'han xifrat en el 41%, mentre que les autoritats parlen del 15,7%.

Retrets mutus

Els cinc sindicats més representatius del sector, USTEC-STEs, CCOO, ASPEPC, UGT i CGT han vist la primera vaga d'aquest curs com l'única sortida després de l'aprovació l'estiu passat d'una LEC que creuen que és lesiva per a l'escola pública i després de la retallada de recursos com a conseqüència de la crisi. Entre altres qüestions, els representants dels docents estan totalment en contra del decret que donarà més autonomia a les direccions dels centres i que, diuen, amenaça de desmuntar l'escola pública tal com s'entén avui dia. A més, s'oposen a la reforma del calendari escolar, que preveu l'eliminació de la jornada intensiva al juny, i demanen que es facin contractes de mitja jornada i de jornada completa, en lloc de fer-ne per terços com ara.

Quarta convocatòria

El rebuig a la LEC ja va portar els sindicats a convocar una primera vaga de mestres el 14 de febrer del 2008, que va tenir una important repercussió a l'escola i que va fer sortir al carrer uns 50.000 docents i estudiants. La mobilització va aconseguir que el Departament d'Educació modifiqués alguns dels seus plantejaments inicials del projecte de llei que, malgrat això, va ser aprovat per l'executiu i portat al Parlament sense comptar amb el consens dels sindicats. USTEC, amb ASPEPC i CGT, va convocar una segona vaga el 14 de novembre del 2008 que va tenir un seguiment molt menor, entre altres raons per la divisió sindical, ja que CCOO i UGT van optar per no cridar a la vaga. La tercera vaga de tot un dia es va convocar el 19 de març del 2009, ara fa just un any, i va tenir un seguiment bastant majoritari, encara que no va arribar als nivells de la primera mobilització. El juny del 2009, quatre sindicats van convocar una aturada parcial de tres hores que va tenir poca repercussió.

[inici](#)

AVUI. 18.03.10

EDITORIAL

ELS SINDICATS HAN DE TORNAR A NEGOCIAR

La vaga d'escoles i instituts públics de Catalunya d'ahir només la van secundar un 22 per cent dels centres, tot i que els sindicats convocants van calcular que en el 60 per cent s'hi va registrar alguna incidència. Els sindicats promouen la vaga per protestar per la imposició de la jornada continuada durant el mes de juny, la possible retallada del paper del claustre de professors arran del decret d'autonomia, el projecte d'avaluar el rendiment dels centres i el nou sistema de contractació de les baixes. El poc seguiment directe de la vaga de mestres i professors posa de manifest el decreixent poder de convocatòria dels sindicats de l'ensenyament en la seva oposició a la política del departament d'Educació. Una bona part de docents estan en desacord amb aquesta política, però també amb la manera que proposen els sindicats per oposar-s'hi. Esclar que es pot fer una tesi doctoral sobre les raons de l'abstenció, des de la simple apatia fins al desacord radical amb la manera com els sindicats estan liderant el descontentament. Però els fets són els que són.

El fracàs relatiu de la vaga hauria de ser un motiu de reflexió per als sindicats, perquè totes les agrupacions professionals necessiten una representació solvent per defensar els seus interessos, i l'evolució del seguiment de les últimes protestes apunten a l'aflorament d'una crisi de confiança. El conseller Maragall compta amb el suport de la immensa majoria del Parlament, però no hauria de valorar el baix seguiment de la vaga com una derrota dels sindicats. Aquí no parlem de cap batalla per veure qui s'imposa a qui, sinó de l'educació i del futur del país.

El conseller Ernest Maragall encerta quan diu que no és el moment de la confrontació. Els sindicats ja han dit en veu alta el que opinen de la política del conseller. Tots dos, el departament i els sindicats, es declaren fermament compromesos amb la millora de l'educació del nostre país. Per tant, no els hauria de ser difícil seure a la taula de negociació per trobar punts comuns. I, si no, el departament hauria de començar a escoltar la veu dels docents, que són els que apliquen les seves lleis i directrius a les aules.

[inici](#)

EL PERIODICO. 18.03.10

EDITORIAL

'PEDAGOGIA DE MESTRES'

La quarta vaga que els sindicats de docents catalans han organitzat contra el conseller Ernest Maragall els dos últims anys va tenir ahir una resposta molt modesta, d'una mica més del 20%. Un magre seguiment que, fins i tot

sense invalidar les raons de fons que puguin assistir mestres i professors, obliga els sindicats del sector a reflexionar a fons sobre la utilitat de l'estratègia de confrontació que han adoptat contra la Generalitat.

Hi ha entre els docents un malestar difús per la política educativa del Govern, però els retrets es poden sintetitzar en quatre nos: a la jornada intensiva al juny, a l'augment del poder dels directors de centre, a la ràtio d'alumnes per aula i al calendari escolar (que preveu avançar l'inici del curs i oficialitza la setmana de festa al febrer). La majoria d'aquestes normes, no obstant, són fruit del desenvolupament de la llei d'educació de Catalunya, un text que va tenir l'infreqüent suport conjunt de PSC i CiU –a més d'ERC i, en part, d'ICV– al Parlament. L'àmplia legitimitat política d'aquesta norma no desautoritza completament els arguments dels docents, però els porta a córrer el risc d'aparèixer com un col·lectiu que es mou per corporativisme, quan la seva funció social és determinant.

L'enuig amb la Conselleria d'Educació per part dels docents és innegable, però molts discrepen de l'opció de duresa de les nombroses agrupacions professionals del sector, més pendents de no perdre quotes de poder en les eleccions sindicals d'aquest any que de buscar acords. Però encara que Maragall sigui l'objecte de la ira dels mestres, els sindicats haurien d'atendre la crida del conseller a negociar. Per seny i per pedagogia.

[inici](#)

AVUI. 18.03.10

OPINIO

SINDICATS

VICENS VILLATORO

Si els sindicats de l'ensenyament haguessin cridat a la vaga en defensa de les condicions laborals dels mestres, no sé si haurien tingut més èxit, però potser haurien obtingut més comprensió. La meva, per exemple. Més que no pas convocant-la en nom d'un model de política educativa. Els sindicats són una eina insuperable per defensar els drets laborals dels treballadors. I la vaga, un instrument legítim per negociar sobre aquests drets. Els sous, els horaris, els contractes, neixen d'un pols entre sindicats i empreses, públiques o privades, i la vaga forma part de les regles d'aquest joc.

Models. Per contra, les polítiques educatives –o les sanitàries o les culturals– no són objecte de la negociació entre sindicats i patronals. És una partida que es juga en un altre escenari, amb altres regles i altres actors. Cada partit té un model de política educativa. Tots defensables. Com arbitrem entre aquests diversos models legítims? A través de les eleccions i de la dinàmica parlamentària: majories i minories. La política educativa no és una cosa entre els mestres i l'administració. És una cosa de tots. Els mestres hi han de dir la seva com a ciutadans i les seves opinions s'han d'escoltar més, perquè tenen un plus d'expertesa. Però cap monopoli.

Vaga. Quan els sindicats criden a la vaga per combatre el model educatiu hi ha alguna cosa que grinyola. El debat es planteja en un escenari equivocat i entre actors equivocats. De vegades, és que les reivindicacions laborals es disfressen, per fer-les més simpàtiques, de polítiques. Error. No sé si més simpàtiques, però seran més comprensibles sense disfressa. Altres vegades, algunes ideologies intenten guanyar en l'escenari sindical el que han perdut en el polític, que era el que tocava. En política, no han aconseguit convèncer la majoria. Creuen que a través dels sindicats poden vèncer des de la minoria.

[inici](#)

AVUI. 18.03.10

OPINIO

OBJECTIU, MARAGALL

Vicent Sanchis

Segons el departament d'Educació, la vaga dels mestres a Catalunya va fracassar ahir. Només el 22 per cent dels convocats es van aturar, diuen. Segons els sindicats, la protesta va ser un èxit relatiu. Més del 60 per cent la van secundar, proclamen. Els sindicats van molt més enllà i afirmen que la majoria dels ensenyants la van seguir amb l'ànima, tot i que el cos tenia unes altres prioritats, com ara fer avaluacions o preparar els alumnes per al partit del Barça. Hem arribat a uns extrems extremats. ¿Com pot ser que els sindicats d'un sector siguin capaços

d'interpretar les intencions de la classe obrera? Que vingui Gramsci -Don Antonio- i que ens ho expliqui. Si alguna cosa queda clara en la protesta d'ahir és que excusatio non petita, accusatio manifesta. Que vol dir que els sindicats interpretaires reconeixen que la festa no els va sortir rodona. I què en deien els afectats? Els nens i els joves, encantats. Un dia és un dia, i tant de bo que n'hi hagués més. Els pares van queixar-se amargament allà on van poder. Perquè no sabien què fer-ne, dels nens, i perquè no entenen per què protesten els mestres. És molt fàcil. Més enllà de totes les declaracions, el sector de l'ensenyament ha nomenat Ernest Maragall conseller gens grat. Tant se val el que digui. El conseller ha passat a ser objectiu a abatre. I mentrestant, l'ensenyament més calent és a l'aigüera.

[inici](#)

EL PAIS. 18.03.10

GABILONDO: "ESPAÑA NO ESTÁ INVERTEBRADA"

El ministro de Educación asegura que el Gobierno no tiene ninguna intención de tocar el marco competencial autonómico

El ministro de Educación, Ángel Gabilondo, afirmó hoy que, frente a la "vertebración" del sistema educativo que demanda el PP como "condición irrenunciable" para apoyar el pacto de estado por la Educación, es preferible hablar de equilibrio, estabilidad, cooperación y coherencia, pues considera que el actual sistema "está perfectamente articulado" con la transferencia de competencias en educación. Tras la inauguración de las jornadas Hacia un pacto necesario, organizadas por la Fundación Alternativas, el ministro explicó que, a diferencia de los populares, él no habla de vertebración "porque España no está invertebrada" y aseguró que, ante el debate de una posible modificación de las competencias, el Gobierno no piensa variar su actual configuración.

Por otra parte, reiteró su compromiso de que, después de haber escuchado a todas las fuerzas políticas y a los agentes sociales, contará con un texto consensuado a finales de mes y articulado en torno a los objetivos principales que persigue el acuerdo. No obstante, advirtió de que, una vez presentado, el calendario definitivo lo ejecutan el jefe de Gobierno y los principales líderes políticos. "No sirve de nada ni una frase a favor del pacto ni una en contra de él", señaló Gabilondo. En este sentido, demandó "modestia" a todos los implicados en el proceso para alcanzar un gran acuerdo que sea "producto de la experiencia de todo el país".

Mientras, la secretaria de Política Social y Bienestar del PP, Sandra Moneo, aseguró que su grupo trabaja "desde el primer día" por el pacto, pues consideran que es "el mejor instrumento para acometer las reformas necesarias". A pesar de ello, criticó que la última versión del borrador de propuestas del Gobierno "no recoge muchas de las medidas del PP". Respecto a su demanda de "vertebración" de contenidos, Moneo aseguró que el ministro "entiende muy bien lo que significa y no es ajeno a estas cuestiones. Otra cosa son las reticencias de los grupos nacionalistas. En esas comunidades, el Gobierno tendrá que ver cómo actúa", afirmó.

"El ministerio es el directamente responsable y el que tiene que mover ficha para que el gran pacto estatal que pretende alcanzar no se quede sólo en reformas parciales", destacó. Igualmente, demandó un "grandísimo esfuerzo" para impulsar a los sectores de la enseñanza con más dificultades, especialmente, a la escuela pública. Finalmente, reiteró la voluntad del PP de dar con un sistema educativo que garantice la igualdad de oportunidades de los estudiantes y docentes, "independientemente del pueblo o lugar o donde vivan", con enseñanzas comunes, de más calidad y flexibilidad. "El Ejecutivo es responsable de satisfacer todas estas demandas ciudadanas", concluyó.

[inici](#)

AVUI. 18.03.10

UN SALÓ PER ALS ESTUDIANTS QUE TAMBÉ ENCAREN LA CRISI

Els estudiants tornen a omplir Montjuïc aquesta setmana. I és que aquest dimarts va arrencar el 21è Saló de l'Ensenyament al recinte de Fira de Barcelona. Inclòs en la Setmana de la Formació i el Treball, enguany compta amb 177 expositors, ocupa 17.000 metres quadrats i preveu rebre uns 70.000 visitants. Fins al 21 de març, doncs, uns 175 centres universitaris, de FP, idiomes, ESO i cicles formatius hi tindran l'estand. L'objectiu? Rebre estudiants d'ESO, batxillerat i FP que, en plena crisi, es preocupen més que mai pel seu futur laboral i per ampliar el currículum. Però també hi acudeixen pares, professors i tutors que volen assessorar-se personalment, ja sigui perquè tenen fills que cursen estudis o perquè els volen cursar ells.

Les novetats en un any tan marcat per la crisi com l'actual són una àrea de dinamització multimèdia, més atenció personalitzada, més webs i portals de consulta, la segona edició del Saló dels Idiomes i unes guies gratuïtes per informar sobre el procés del pla Bolonya (EEES). A més a més, el futur Institut Superior de les Arts també tindrà un estand específic. Pel que fa al Saló dels Idiomes, assessorarà sobre cursos a l'estranger i les 30.000 beques que el ministeri d'Educació ofereix per a gent d'entre 16 i 30 anys que vol marxar a treballar i estudiar a l'estranger.

Segons Educació, la crisi ha disparat la demanda d'estudis universitaris en un 10%. I molts dels joves que han començat a passejar-se pel Saló aquests dies ho tenen molt clar: si volen aprofitar el temps mentre no troben feina, cal anar-se formant.

[inici](#)

LA VANGUARDIA. 18.03.10

UNIVERSITATS MODIFICA LAS PONDERACIONES DE LA NUEVA SELECTIVIDAD

El único punto por resolver sobre la nueva prueba es la desaparición de las cuotas para FP

Todas las universidades catalanas, el Comissionat d'Universitats i Recerca y los estudiantes, representados por la Associació de Joves Estudiants de Catalunya (AJEC), han acordado modificar las ponderaciones de la nueva selectividad, que entrará en vigor este curso, sólo para la convocatoria 2010.

Profesores de bachillerato y estudiantes habían denunciado "incongruencias" en la nueva prueba de acceso a la universidad, derivada de la Lom-LOU, y que da más importancia a unas asignaturas que a otras en función de su relación con la carrera que se quiera estudiar mediante un sistema de ponderaciones. Sin embargo, las ponderaciones para este año estaban basadas en un sistema antiguo. Así, se daba la circunstancia de que para estudiar Arquitectura ponderaba más la asignatura de Biología que la de Dibujo Técnico, o que para acceder a Administración y Dirección de Empresas puntuara más el examen de Física que el de Economía de la Empresa.

Estaba previsto introducir un nuevo sistema de ponderaciones para la convocatoria del 2012, pero ante las críticas recibidas se ha decidido adelantar algunas de ellas. Además, las universidades puntuarán igual los grados que tengan en común. De lo contrario, un estudiante se encontraría que cada universidad da más valor a diferentes asignaturas dentro de la misma carrera. Con esto, se reducirían las opciones del alumno.

Antes de las ponderaciones se han tenido que mejorar otros aspectos de las nuevas pruebas. Psicología, CAFE (antigua INEFC), Terapia Ocupacional y Logopedia cambiaron de rama de conocimiento cuando los estudiantes que se presentarán este año a la selectividad ya estaban en segundo de bachillerato. Pasaron de Ciencias Sociales a Ciencias de la Salud, con lo que los alumnos de letras estaban en inferioridad de condiciones para optar a ellas. Ante las quejas, el Ministerio de Educación publicó una orden en el BOE por la que todos los estudiantes podían acceder en igualdad esta convocatoria. Ahora el único punto por resolver de la nueva selectividad es la eliminación de las cuotas para los alumnos que vienen de la FP.

[inici](#)